

Basın Açıklaması

Yeni Yasa Tasarısı: İslam'a Saldırısı Kolaylaştırıyor

Bakan Sander Dekker (VVD), yeni bir yasa tasarısı sundu. Tasarı, sözde “radikal” fikirlerin ve Şeriatı uygulamak isteyen “Şeriat” partilerinin yasaklanmasını öngören kanunların genişletilmesini öngörüyor. Aşırı sol ve aşırı sağ gruplar da tasarıya dâhildir. Ama bu gelişme İslam karşıtı politikanın hüküm sürdüğü bir ortamda değerlendirildiğinde, tasarının Müslüman gruplarla mücadelenin yasal temelini oluşturmayı amaçladığı sonucuna varılabilir.

Şiddet, saldırı tehdidi veya şiddete teşviki zaten yasaktır. Ancak tasarı bunun ötesine geçiyor. Şiddet uygulamayan veya şiddete teşvik etmeyen gruplar, sırf demokratik ilkeleri reddettikleri veya “antidemokratik” oldukları için güvenlik sorunu olarak görülüyor. Ayrıca yasal çerçeve içinde faaliyet gösteren ve yasaklanmış fiilleri gerçekleştirilmeyen grupların kamu düzenine aykırı oldukları düşünüldüğünde feshedileceklerdir. Bu durumda etkili bir eylem yapmadan önce kuruluşlar yasaklanabilecektir. Aslında bu, eylem gerçekleşmeden eylemi kınamak demektir.

“Kamu düzenine” aykırı olan kavramı zaten belirsizdi. Şimdi “kamu düzeni” kavramına güvenlik ağı kavramı da eklendi. Dolayısıyla daha da bulanıklaştı. Bu, kamu düzeni tanımının zaman ve mekâna göre değişebileceği anlamına gelir. Ayrıca ilk başta “kamu düzenine” aykırı olmayan şeyler, artık istenmeyenler olarak genişletilmiştir. Kin veya ayrımcılığa teşvik ya da kamu düzenine aykırılık şüphesi, aşırı İslam karşıtlığının olduğu bir iklimde istismara müsait göreceli kavramlardır. Buna ek olarak tasarı, tartışılmaz kanıtlar yerine varsayımlar temelinde savcının bu tür örgütleri yasaklamasını çok daha kolay hale getiriyor.

Bakanın, tasarının açıklayıcı memorandumuna dâhil edilmesi gerektiğini düşünmesinin sebebi budur. Tasarı, edinilen demokratik ve anayasal hakların yıkımının değil korunmasının bir aracı olmalıdır. “Nüans” ihtiyacı, zorunluluktan kaynaklanmaktadır, çünkü tasarı, liberal-demokratik düşüncenin temellerine aykırıdır. Başka bir deyişle, özgürlüğü korumak için özgürlüğü kaldırmalıyız. Ya da bakanın söylemiyle: “Hoşgörüsüzlüğe tolerans göstermeyi göze alamayız”. Dolayısıyla biz hoşgörüsüz olmalıyız.

Açıklamasında bakan bu çelişkiyi hatırlıyor ve sözde demokratik paradoksu kullanıyor. Açıklamasında bakan, “Hukukun üstünlüğü ile yönetilen demokratik bir devlette davranış çeşitliliği ve açıkça ifade edilen fikirler, temel hak ve özgürlüklerin istismar edilmesini ve anti-demokratik hedeflere ulaşmak için kullanılmalarına olanak tanır. Bu gerginliğe demokratik paradoks deniyor...” dedi. Buna göre demokratik hukuk devleti, herkese temel hak ve özgürlükler tanıyor. Birisi, demokratik düşünce dışında bir davranış ve fikre sahip olabilir. Fakat demokratik olmayan ve ona teşvik etmek isteyen bir davranış ve düşünceye izin verilmez ve yasaklanma riski söz konusu. Bu mu “özgürlüğün” tanımı?

Evet, demokratik paradoks kullanımı da bunu doğruluyor, çünkü paradoksta ilk bakışta birbiriyle çelişkili gibi görünen iki teorem vardır, gerçekte ise öyle değildir. Örneğin, özgürlüğün iptal edilmesi “demokratik paradoksu”, özgürlüğün korunması için kullanılır. Yanılsama, ikisi arasında gerçek bir çelişki olmadığını gösterir. Bu, aldatmaktan başka bir şey değil. Bu, savaş ve şiddete kesinlikle karşı olan pasifist birinin, pasifist hedeflerine erişmek için savaş ve şiddet çağrısında bulunması gibidir. Ve çağrısının çelişkili gibi görüldüğü söylenir, ama gerçekte öyle değildir. Bu, bir paradoks değildir, aksine iki önerme arasında uzlaşmaz bir çelişkinin olmasıdır. Tıpkı siyah ile beyaz, iyi ile kötü, gündüz ile gece karşıtlıkları arasında bir uyumsuzluğun olması gibi. Yani karşıtlık, kısıtlama ve yasaklama, bir sorun olarak kabul edilmez. Daha da kötüsü baskıcı yasaların temelini oluşturan bu tür aldatıcı ve haksız bahaneler, gerçeğe ulaşmaz.

Mantıksal olarak burada sorulması gereken soru şudur; baskı yoluyla ilkeler ihlal edilebiliyorsa, korumak istediğimizi söylediğimiz demokratik ilkelerin doğruluğuna acaba ikna olduk mu? Ya da bunu düşünmeyelim mi veya sormayalım mı? Bu, baskıcı yöntemin ve liberal demokratik düşüncenin iflasının bir göstergesi değil mi?

Bu düşünce tarzı, Hollanda’da Müslüman topluluğa yönelik uzun süredir izlenen politikanın bir özelliği haline gelmiştir. Kutsal olan ve uzlaşma kabul etmeyen tek prensip, İslam’dır ve Hollanda’da İslami tezahürler için mücadele edilmesi gerekliliğidir.

Okay Pala [Ebu Zeyn]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Hollanda

Medya Temsilcisi

Telefon: (+) 31(0) 611 86 05 21 | E-Mail: okaypala@hizb-ut-tahrir.nl | Web: www.hizb-ut-tahrir.nl

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com